

• هو الحکیم •

عنوان:

دوازده امام در قرآن

سخنران:

دکتر وحید باقر پور کاشانی

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لِي لَوْلِيكَ الْفَرَجَ

شیخ الطائفه؛ در کتاب غیبت، غیبت شیخ طوسی
صفحه‌ی ۱۴۹ و حدیث ۱۱۰، به اسناد خود از جابر جعفی
روایت کرده که او گفته: من از امام باقر تأویل آیه کریمه
که «إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ» رو تا آخر پرسیدم. و چون
حضرت این سوال را از من استماع نمود، آهی سرد
کشید، آن‌گاه فرمود: ای جابر، مراد از سنة جد من رسول
الله هست، سال یعنی رسول الله صلی الله علیه و آله و
سلم، شهرهای (ماه‌ها) او دوازده امام است و به تفصیل
نام‌های مبارک ایشان را بیان کردند تو آن حدیث و
بعد از آن فرمودند: این دوازده امام حجت‌های خدای
تعالی‌اند در خلق او و امنای وحی و علم او هستند، و
چهار ماه حرام که آن‌ها دین قیم‌اند، چهار امام‌اند. از این
دوازده امام که از یک اسم هستند، و ایشان را یک اسم
است، علی امیرالمومنین و پدر من علی بن الحسین و
علی بن موسی و علی بن محمد و اقرار به ایشان دین
قیم است. دین قیم، دین پایدار. ببینید کسی که حداقل
می‌خواهم بگم که یکی هم بود کافی بود، کسی که آقا علی
بن موسی‌الرضا را قبول داشته باشه، اقرار داشته باشه،
این اثنا عشری هست.

مثلا ما داریم اسماعیلی، اسماعیلی امام صادق رو قبول داره، پسر اسماعیل زیدی، زید بن علی بن الحسین قبول داره. اما کسی که امام رضا این علی رو قبول داشته باشه این دینش، دین قیم هست، دین درست هست. آن‌های دیگه چی؟ آن‌ها ناقص هست، مشکل داره. حالا اقرار به این چهارتا، اقرار به این چهارتا که در ضمنش علی بن موسی بن الرضا وقتی هست، می‌شه تقریبا همون شیعه، شیعه اثنا عشری. غیر آن اصلا معنی نداره! و مراد است «فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ» این که ظلم نکنید در این ماه‌ها به خودتون این است که باید اقرار به امامت همه کنید، و همه را امام مفترض الطاعة بدانید، تا آن که بدین وسیله هدایت یابید و به حق برسید. می‌گه ظلم نکنید در این ماه‌ها به خودتون، یعنی اگه شما چنانچه این‌ها رو قبول نکنید، ظلم به خودتون کردید، گرفتارین. اگه این‌ها رو اقرار بکنید «فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ» خب شما در منهاج صحیح قرار گرفتی.

بعضی گفتن که این چهارتا نه، کلا این دوازده تا این
ذک رو برگردونید به همه. این می‌شه دین قیم، دین
درست. بعد فرمودند؛ ظلم نکنید در آن ماه‌ها به خودتان،
می‌خوام بگم که، بطن آیه رو بگم که یعنی در پذیرش،
اگر شما عدم پذیرش نسبت به هرکدوم از این حضرات
داشته باشی مخصوصا نسبت به اون چهارتایی که
اسمشون علی هست، ظلم به خودت کردی، در خسران
قرار گرفتی، در انحراف و اعوجاج قرار گرفتی، خب این
آیه بسیار جالب هست. و خب اگر چنانچه به همین
دوازده تا ماهم بگیریم، گیری نداره، ظاهر با بطن تعارض
نداره. یک مطلب رو داره می‌گه که چهارتا ماه، ماه حرام
هست، احترامش رو باید نگه بداریم که چقدر هم نگه
داشتن. وجود نازنین آقا اباعبدالله رو وقتی نگاه می‌کنی،
ماه محرم بود دیگه، ماه محرم بود. امام حسین و پسر
پیغمبر رو یهودی‌ها نکشتن، هر چند که می‌گه یهودی‌ها
هم قبول داشتن این چهارتارو، مسیحی‌ها نکشتن، هر چند
می‌گه مسیحی‌ها هم قبول داشتن، همین مسلمون‌ها،
همین‌هایی که به ظاهر نماز هم می‌خوندن. آن هم
بدترین جنایت! در چه ماهی؟! آن هم ماه حرام چنین
کاری رو انجام دادن.